

men jeg skal ikke trætte med at tale derom. Lad os holde paa Frihandelsvejen, som er: ikke at sætte Tolden op, og for øvrigt se at nedsætte det, vi kunne overkomme. Naar den højtærede Minister for at tilvejebringe Kompensation har foreslaaet forøget Arveafgift, kan jeg ligesom min ærede Meningsfælle, det ærede Medlem for Maribo Amts 3de Valgkreds (Rørdam), for hvis Tale jeg takker ham meget, sige, at jeg selvfølgelig anser et saadant Middel for uforkasteligt, saa meget mere som det hører til de Ting, som vi i Fjor toge Initiativet til, og det foreliggende Lovforslag om Arveafgift rummer ved Siden af nogen Svaghed overfor det, vi havde foreslaaet, nemlig den, at det rammer smaa Arve, som vi ville have fritagne, tillige det utvivlsomme Fremskridt, at det giver Statskassen mere, end vort vilde have givet. At man vil anvende dette Kompensationsmiddel, kan jeg i det hele taget bilige. Men naar denne Kompensation ikke er tilstrækkelig, har den højtærede Minister — uden Tvivl med Bifald fra overmaade mange i dette Ting — det Middel, som han synes at kræse lidt ad, nemlig en Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten. Det forholder sig jo ikke saaledes, som den højtærede Minister vilde give det Udseende af, at en meget æret tidligere Kaldsfælle, en Statsmand, nemlig den højtærede Ministers Formand, har forkastet denne Skat som Kompensationsmiddel. Han har blot i et Øjeblik, hvor der var Anledning dertil, gjort den rigtige Bemærkning, at ved Reform af de direkte Skatter maatte man bruge Formue- og Indkomstskat. Det er fuldstændig rigtigt, men vi brugte jo Formue- og Indkomstskatten meget maadeholdent, i langt mindre Grad, end den kan bruges med Retfærdighed, og her er en ny og gyldig Anledning til at bruge dette meget fortræffelige Beskatningsmiddel til at tilvejebringe Kompensation for svigtende Toldindtægter. Desuden er intet naturligere og sundere i Finanshusholdningen, end at Kravene om Nedsættelse paa Tolden og Nødvendigheden af at forhøje Formue- og Indkomstskatten staa overfor hinanden, og der ville netop de sidste Krav naturnødvendigt medføre, at man ikke stiller urimelige Fordringer med Hensyn til Nedgangen, at man ikke gør den voldsom, og det vil meget naturligt føre til, at intet Erhverv bliver fortræddiget. Men dette bør være Grundlinien, som ikke forlades: ingen *Forhøjelse* af nogen Told! Gid vi maa kunne finde den

højtærede Minister der, naar han kommer sammen med et Udvalg her fra Tinget.

Carl Hansen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Ved Behandlingen af Skatte- og Toldlove er Spørgsmaalet om Kompensationen af allerstørste Vigtighed. Ikke alene maa Kompensationen for den Skatteomlægning, der er Tale om, naturlig komme i Betragtning, men man maa ogsaa undersøge, af hvilke Skatteklider man skal øse for at tilvejebringe de fornødne Indtægter for Statskassen i kommende Tider. Af de ærede Medlemmer, som have haft Ordet under den Toldlovbehandling, vi staa midt i, har det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) og det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen) hver for sig peget paa de Kilder, de ansaa for de rette at øse af for Fremtiden. Jeg skal ganske kort nævne de Kilder, der fra de forskellige Sider er peget paa. De tre nævnte ærede Medlemmer have peget paa en Formue- og Indkomstskat, og ligeledes ere alle Parter enige om at pege paa Arveafgiften. Tillige have de ærede Medlemmer for Københavns 11te Valgkreds og for Saksøbing peget paa en Grundværdistigningsskat. Jeg vil for mit Vedkommende slutte mig til denne Tanke; jeg tror, det er en rigtig og god Tanke, at tilvejebringe en større eller mindre Del af det Beløb, der behøves til Dækning af Statens Fornødenheder, ved Hjælp af en Værdistigningsskat. De to nævnte ærede Medlemmer have endvidere omtalt en Grundværdiskat, og det er navnlig om dette Spørgsmaal, jeg ønsker at udtale mig.

Intet af de ærede Medlemmer har søgt nøjere at definere, hvad de forstaa ved en Grundværdiskat, i hvilket Omfang den skulde indføres, og efter hvilke Principper den skulde formes. Under de nuværende Forhold have vi jo kun Ejendomsskylden. I Odense-Programmet, som Folketingets Venstre antagelig giver sin Tilslutning, er der peget paa en Grundværdiskat, og i et lille Skrift, der er udgivet af det radikale Venstres Landsforbund, er der navnlig peget paa de Tanker, der i de senere Tider i høj Grad have trængt sig frem her i Landet, støttende sig paa den amerikanske Nationaløkonom Henry Georges Lære. Deraf, at man indenfor det radikale Venstre peger paa en Grundværdiskat som en Skattekilde, slutter jeg, at man fra den Side i nogen